

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 29 setembre 1935 — Núm. 63

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

NOVA VIDA

La Garriga sense el bosc de can Tarrés deixaria d'ésser La Garriga. La Verge del Camí, bella guardiana dels contorns, guarda en la solitud de la seva petita ermita, aquella gràcia tan catalana i tan cristiana, que havia presidit, un temps, les llars de la nostra gent.

Quina tristesa, quina infinita tristesa, fa avui, veure les mateixes llars orfes en la seva gran majoria d'aquella gràcia única! L'han bandejat al servei d'una moda sensual materialitzada. L'han bandejat en nom d'un progrés i uns avenços mal dirigits; i, ara, amaga la seva humilitat vora la Verge mare, sempre la mateixa, sensible a les coses que l'enginy despert de l'home ha anat imposant, per encaminar-les a l'únic fi, al seu destí noble! Vet aquí la nostra feina, el treball immediat de la Joventut Catalana que vetlla pel pervenir de la nostra terra més que cap altre. Que joventut vol dir això, vida renovada, febre, neguit de viure; i si la vida és la veritat i la veritat és Déu, amb quina ànsia no aixecarem enlaire la nostra senyera ungida d'aquelles característiques racials plenes de cristiana convicció?

Enlaire, que voleï escampant el seu perfum caritatiu i generós, germans dels germans fins al darrer sacrifici. Senyera de fe, de caritat i d'esperança. Amb ella segurs d'un demà lluminós els Joves Cristians de Catalunya bastiran una Pàtria nova sobre les desferres del materialisme actual fent reviure el caliu generós de les tradicions passades.

mateixes essències delicades del viure dels homes, vives sempre malgrat que aquests, enmig del tragí i de la febre del temps, les amaguin en la disfressa llampant i virolada del viure modern. Es la cendra, roent encara, és tota la raó del seu viure que no surt a flor de pell, és el seu consol i també el seu remordiment, quan la cruesa d'un moment concret s'imposa, i, la veritat autèntica, dóna a cada cosa, el seu valor just i el seu nom veritable.

Renovar l'aire enmetzinat, revifar la cendra somorta, abrandar novament la nostra gent amb aquest sentit de vida autèntica, atents a les noves

FELIU MILLET I MARISTANY

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

Xampany Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT

Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA

Fontanella, 6, 1.º - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

FETS i COMENTARIS

El temps — Aquest Estiu ha estat abundós d'aigua com ho demostra el fet de què es passessin els dos primers mesos sense necessitat de regularitzar l'ús de l'aigua per a regar.

Vingueren perllongades pluges, que han satisfet sobrerament l'ambició dels pagesos.

Després de tants dies de pluja, sembla que es prepara bon temps fins a l'acabar el setembre.

Festes als Casinos — Les nombroses festes organitzades, que s'han donat a conèixer oportunament per programes, han resultat lluïdíssimes.

La concurrència en aquests centres ha estat extraordinària, principalment aquestes últimes setmanes.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Sants de barri — Llurs festes s'han celebrat durant el mes d'agost i dintre un programa que es pot dir que no diferia dels altres anys.

Festes Majors — Han tingut lloc en els veïns pobles de La Garriga qui, com tots els anys, ha fet intercanvi de balladors, i molts, que tot passejant, anaren a comprar deu cèntims d'avellanes torrades al Figaró o a veure una gaseosa a L'Ametlla.

Obertura de curs — Totes les escoles d'aquest poble, reemprengueren les tasques escolars el dia 15 del present mes.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Fútbol — El camp d'esports, escasses vegades queda abandonat. En la majoria de les festes s'hi han vingut celebrant els partits de campionat, en mig d'una gran expectació.

Gymkhana — Aquesta interessant prova automobilística fou organitzada, com els altres anys, per elements del Casino. Assoliren un èxit complet. Les proves, que havien estat cuidadosament estudiades, resultaren elegants i capricioses, desfilant entre els obs-

tacles, una línia de moderníssims vehicles. Va cridar particularment l'atenció, un minuscule automòbil que, equipat com un altre, prenia part a la prova.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Cooperativa popular — Amb l'intent d'ampliar el local i establir conjuntament un Cafè, s'ha traslladat de l'Avinguda Francesc Macià al carrer de Llerona, la dita Cooperativa.

Exposició de pintura — Instal·lada a la Sala del Juljat, s'inaugurà el dia 8 del corrent, havent merescut els més falaguers elogis de la nombrosa concurrència que l'ha visitada.

Hi han exposat llurs obres, els senyors següents: Arnau, Blancafort, Batlle, Dalmau, Damesón, Mañosa, Ricart i Raspall. Aquests garriguencs, han contribuït de la manera més lloable a donar a conèixer el paisatge i bellesa de La Garriga. Rebin la nostra felicitació.

La collita del raïm — Es presenta bastant bona i no dubtem de poder veure dintre pocs dies, com aquesta abundància, es traduirà amb uns cellers ben plens de vi.

Les fruites i verdures, també han donat molt bon rendiment, degut sens dubte, que no han patit la set d'altres anys.

Obres públiques — Es diu com a cosa probable, i per a data molt pròxima, que es farà la construcció d'una cloaca al centre de la població i l'empeïrament dels carrers.

Necrològiques — Amb una breu separació, La Garriga, ha perdut dos homes estimats, el Dr. Mn. Pere Serdà, prev., i Josep Masó.

Els actes d'enterrament foren testimoni de l'efecte i estimació que se'ls tenia, (a. C. s.).

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Animació — Es molt crescuda en aquest mes i creiem per segur que és ben superior a la resta de la temporada d'estiu. Al Passeig i al Balneari, es on més s'ha pogut apreciar l'afluència de forasters.

Programa — Despertà molta curiositat el programa editat pel Grup local de la F. J. C. de C., com anunciant de la magna festa del dia 22.

Es tracta d'un notable imprès, que supera a tots els editats en aquesta població. Elegantment presentat consta de 24 pàgines d'anuncis i 16 de text, contenint programa de festes, articles de col·laboració i temes fejestes.

Tots els actes anunciats, foren animadament correguts. En el vinent número ressenyarem les impressions d'aquesta inoblidable diada.

Festa del barri de la Mercè — Malgrat el silenci amb què fou preparada aquesta tradicional Festa, amb la qual coincideix l'acomiadament de la colònia estiuenca, ha tingut tot el lluïment. En el vinent número ens proposem ocupar-nos-en amb l'atenció deguda.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Josep Reig

Electricitat

GEL

Ferreteria

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

**Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls**

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

ALS INFANTS**PAGINES D'HISTORIA**

La conquesta de Mallorca

I

Hem dit que el rei Jaume, des de petit, el que volia més que res era lluitar amb els sarraïns. Durant la seva adolescència ho havia intentat dues vegades; l'una contra Penyíscola, l'any 1225, quan tenia disset anys, i l'altra, tot seguit, per terres de Terol. Procurava, amb aqueixes temptatives, no solament començar a realitzar la seva missió, sinó també aplegar totes les voluntats en un esforç nacional.

Ell pensava: «Ara els nobles es barallen entre ells i contra mi. Si els meno contra els sarraïns, tots oblidaran llurs rancúnies, i el goig de lluitar per Crist i per la pàtria, i l'esperança de les terres i del botí que aconseguiran, els faran acudir a la guerra amb entusiasme».

Però l'esperit generós de Jaume s'aquivocava. Eren pocs els qui compartien el seu daler i els qui tenien prou confiança en un rei tan jove. Les dues temptatives van fracassar completament per culpa dels nobles que no van ajudar el rei com devien.

Calia esperar encara. Calia calmar les impaciències i esdevenir més gran. Calia pacificar més els regnes, en l'endemig. El rei Jaume ho va fer, i a vint anys es trobava en disposició de començar a realitzar el seu somni. Mallorca, la illa daurada, la que Ramon Berenguer III el Gran, el seu rebessavi, ja havia petjat, seria la seva primera conquesta.

II

—Via, barons, penseu d'anar en nom de Nostre Senyor Déu!— cridava el rei Jaume enmig del seu exèrcit, dalt de cavall, amb l'espasa desembeïnada, dret damunt dels estreps.

Era el moment decisiu de començar l'assalt general contra la ciutat de Mallorca. Davant dels cristians es dreçaven les seves torres i muralles, guarnides de sarraïns, prestos a defensar-les! Feia tres mesos que l'estol català havia sortit del port de Salou; tres mesos de lluites, de perills i treballs, en què han trobat

la mort catalans tan il·lustres com Guillem i Ramon de Montcada, en què els enginys de guerra no han cessat de tirar contra la ciutat, en què per sota terra han estat cavades galeries per enderrocar els murs.

I ara és el moment de recollir, en un esforç suprem, el fruit de tants sacrificis i d'ardiments. Aquest dia que de mica en mica s'aclareix, dia darrer de l'any 1229, ha de veure el gran triomf dels catalans. Encara era de nit que tota la host es trobava en peu, preparant-se per al combat. A l'alba ha oït la missa i ha combregat, i tot seguit el rei Jaume ha ordenat tothom de prendre les armes i de formar entre el campament i la vila. Col·locant-se entre els soldats de peu, o peons, que formen les primeres tropes d'atac, i els cavallers, que els han de seguir, Jaume s'ha adreçat a tots cridant-los de començar l'assalt. Però ningú no s'ha mogut. Per tres vegades ha cridat: — Via, barons! en nom de Déu, què els temeu? — i no ha estat fins al darrer crit que han començat a moure's. Pas a pas, de bell antuvi, cada cop més de pressa, i sempre amb el crit de: — Santa Maria! Santa Maria! — als llavis.

Ja travessen els valls, els peons ja entren per la bretxa, ja els segueixen els primers cavallers. I conta la crònica del rei que els sarraïns, segons van explicar després, van veure entrar al davant dels cristians un cavaller blanc amb armes blanques, damunt d'un cavall també tot blanc. «I això — diu — deu ésser la nostra creença que fos Sant Jordi, car en històries trobem que en altres batalles s'han vist, de cristians i de sarraïns, moltes vegades.

III

Un cop conquerida la capital ja no fou difícil reduir la resta de la illa, però encara a les muntanyes els sarraïns es van fer forts durant algun temps. La terra i els béns foren repartits entre els conqueridors. Així Mallorca fou poblada de catalans. I d'aquells catalans i d'altres que hi anaren després, en el curs dels segles, descendeixen els actuals mallorquins. Per això parlen català. Per això, si són mallorquins, són ensems catalans de Mallorca.

LA NOSTRA

FULL FEMENI

Caritat

—I cada dia mengueu de tot això?—

—Cada dia no, que ens en cansaríem!—

—Jo, no me'n cansaria mai. I escolta, en teniu tant com voleu?—

—Ui! Sempre en sobra. Però és igual, com que ja tenim un gos.—

—I ell s'ho acaba?—

—Si té gana, si.—

—Noi! Quina sort!... Així, el teu pare deu tenir molts duros.—

—Ui! Molts!—

—Potser més de mil.—

—Ja ho crec!—

—I no els acabeu mai?—

—Això raí! Quan s'acaben, el papà va a Barcelona i en porta més. Allà, saps? també hi tenim una casa, però és més alta que aquesta torre. Hi ha més pisos! Però no hem de pujar escales, per això, com que hi ha ascensor...—

El vespre davant del sopar migrat i mal amanit l'Estevet preguntava:

—Per què no som rics nosaltres, mare?—

I en la seva fantasia d'infant, li semblava veure la casa d'en Joan M.^a com un palau meravellós on cada calaix que obries et sortia pesant de duros... Ells quan en veien més era el dissabte abans d'anar a pagar els comptes de la setmana. Després gairebé no els en restava mai cap de sencer. Però, pitjor es varen posar les coses. El pare enmalaltia tot d'un plegat, i la mare entre ell i els menuts no sabia com fer-ho. Començaren per l'atribulada família les hores feixugament doloroses que s'eternitzen en les llars dels pobres. L'Estevet no deia res, però ja s'ho tenia rumiat. Aniria a casa en Joan M.^a, ho explicaria tot al seu papà i tornaria a casa amb un grapat de duros. —No cal que ploreu més mare!— diria en arribar. —El pare d'en Joan M.^a, que en té tants com vol, me'ls ha donat perquè en compréssim medecines i pa i tot el que volgüem.—

Així que pogué se'n anà. Ja gairebé era davant de la torre quan arribà un auto. En baixà un senyor

gras i mudat. Darrera d'ell el xofer entrà al jardí Duia una maleta que es veia que pesava molt.

—Hi deu portar duros — pensà l'Estevet.—

Després de cordar-se bé les espardenyes, estirar-se el davantal amb molt de compte perquè no s'estripés i mocar-se sense fer soroll, l'Estevet polsà delicadament el timbre, vigilant de no tocar aquella placa lluenta, perquè ell ja ho sabia que allà on posava els dits sempre hi deixava rastre. El timbre sonà i la cambrera li digué que tornés més tard, que els senyors dinaven. Li vingué tot just per sentir-ho, perquè un gos lleig i gras no parava de lladrar furiosament.

—Aquest gos, — pensà l'Estevet — deu ésser aquell que es menja les coses bones que els hi sobren.— I se'l mirà rancuniosament.

Molt més tard, ja el varen rebre, però allà a la reixa mateix, que tenien pressa per anar al casino. El senyor, després de mig escoltar-lo, es tragué deu cèntims de la butxaca i els hi donà. Tot seguit s'instal·là a l'auto i empengueren la marxa. El pobre noieta es mirà els deu cèntims, mentre una gran desil·lusió li escanyava el cor. Tot d'una els ulls li guspirejaren i rebatent-los per terra se'n anà rumiant venjances.

En arribar a casa trobà una gran alegria que hi cascabellejava.

—Mira Estevet! Ens ho han portat! Avui si que menjarem coses bones!— I tots picaven de mans i l'acompanyaven vora la taula on hi havia una abundor de coses que era un encant. Els petits tots cridaven, les mans i la cara enganxoses dels caramels, la mare plorava d'alegria, fins el pare semblava millorat.

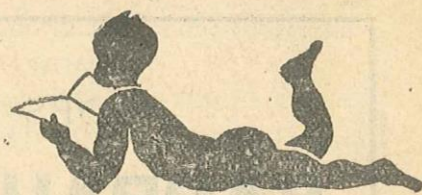
—Una senyoreta molt rica i bona com un àngel ens ho ha regalat?—

—Així, els rics no són tots dolents?—

—I ara! no t'ho dic que sembla un àngel?—

L'Estevet no ho sabia entendre fins que la mare, que sempre sabia més coses que ell, li contà que allà a l'antigor, quan Sant Josep i la Mare de Déu cercaven lloc per a posar-hi el breçolet del Nen Jesús, — que els àngels ja baixaven del cel — també trobaren uns rics que no els volgueren obrir la porta, i uns altres, — reis d'Orient — vingueren de molt lluny per adorar-lo. I Ell, a tots oferí el seu amor...

I l'odi de l'Estevet es fonia com una candela cap-per-avall. — A.

PINZELLADA

Un cel encès i vermellós es dibuixa damunt l'Orient. Encara no s'ha vist l'astre radiant que sembla aparèixer cada moment sobre les muntanyes de Santa Margarida, fins que després d'estona surt resplendent i enardit com un punt que omple l'espai.

La nit acaba de morir ocultament davant l'astre rejuenit. Encara resten uns moments perquè els primers raigs de sol, que semblen suaus i vergonyosos, apareixin sobre la fonalada garriguenca. Tot es va aclarint; els camps de la Doma i les vinyes de la Serreta, que fins ara dormien sota la mullena, semblen no donar-se compte del canvi, fins que un lleganyós obrir d'ulls, poc a poc, els va despertant.

L'herba humida per la rosada, ha prèns durant la nit un to més verd; tot sembla envigorit, enfront del nou dia i aquells raigs daurats.

Les orenetes llisquen en l'aire, caçant mosquits, mentre els pardals criden arran de teulada o dalt d'una xemeneia. Dels pollancres de riera, dels horts i dels conreus, mil veus entonen alhora un himne de salutació. Tot s'escalfa, tot somriu, tot desperta; la campana de l'Església està tocant l'Angelus.

Estem al barri d'una de les nostres masies, de la típica pagesia de «Can.....».

La casa de pagès és l'espectacle més bell del camp. Coberts que guarden els carros carregats de farratges, les arades i una col·lecció de mànecs que enfilen les feixugues eines del camp. Fileres de corts, aixecades a dreta i esquerra. Una era enrajolada, voltada de figueres, al costat dels galliners. Al cos de la casa, el celler i el graner. Troncs ressecs i fornits

d'espigues daurades, s'apoen a la casa. Unes claveïlles a la finestra i uns llorers al porticó. Sota la pols dels porxos pengen unes llargues enfilades de cebes, alls i tomàtecs. La parra que s'enfila al terrat, un banc de pedra prop la porta i enfront un pou.

Els galls es desperten mútuament, saludant amb veu fresca l'albada del nou dia. Poc a poc les gallines van sortint dels galliners i els coloms comencen a voltejar sobre la teulada. S'obre la porta de la casa, apareixent un moço despentinat i mig adormit que acaba d'enrotllar-se la faixa. Observa el cel, quatre badalls i acaba dirigint-se en pas lent cap a les corts. Fa córrer un furriac grinyolós, obre la porta i entra a donar avals a les bèsties; després, soroll de cadenes que es mouen i vaques que remuguen endormiscades, donant cops de cap de peu aquí i allà.

Tothom està llevat. Les masoveres obren les portes dels estables i galliners, contentes d'ajudar als homes que trafiquegen preparant el bestiar i enganxant els carros. Dins les corts estan munyint amb soroll de galledes i pots. Llocades de polls piulen darrera la lloca. Per la finestra de la cuina, brogit de caceroles i olor de fregit.

Acab-t l'esmorzar, tothom mans a la feina; el pagès sap que el camp tot sol no produeix més que herbes i espines, però ell és treballador i no pot sofrir que les terres no rendeixin, sap que la suor del front fructifica el nostre pa de cada dia.

JOSEP CAMP

IMPORTANTS: Amb aquest número, fineix el tercer trimestre de l'any, l'import del qual i dels atrassats es donaran immediatament al cobro. Davant la dificultat que suposa l'abonament de les subscripcions que no són de La Garriga ni de Barcelona-ciutat, l'administració ha determinat efectuar-lo per girs postals, amb el petit augment que ells raportin. Una vegada més avisem que tots els subscriptors tinguin cura de comunicar els canvis de domicili, com també qualsevol retard o pèrdua que puguin tenir els exemplars d'EL CONGOST, dirigint sempre tots els comunicats a: EL CONGOST, Passeig Oliveres, núm. 2 - La Garriga.

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.^{nt} 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

CASA FAURIA

de Lluís Fortuny

SASTRERIA — MERCERIA

Gran assortiment en teles
per a trajos, abrics per
a la propera temporada

PREUS REDUITS

Les millors llanes i angores per a labors

Gèneres de punt

Representant de la «Tintoreria Francesa»

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

Productes de Bellesa i Tocador
de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)
Telèfon, 77.103
BARCELONA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

Anecdotalari

MOTS ENCREUATS

A l'ombra d'un arbre, al jardí d'una casa de salut, dos folls s'han lliurat a solucionar un problema de mots creuats. El llapis a la mà, l'esguard enlaire, rumien, rumien.....

Primer foll. — La nostra primera mare.... en tres lletres..... amb una V al mig.....

Una meditació llarga; després, junts, donant-se un cop al front: «Carmeta».

L'HUMOR DE CHARLOT

Ara de poc, Carles Chaplin arribà a un dels més sumptuosos hotels d'Atlàntic City, amb la maleta a la mà i com un viatger qualsevol. El porter de l'hotel magnífic d'ostentació i de posat d'home important, li allargà, amb un gest de condescendència, el llibre d'arribades, per tal que hi estampés el nom i les circumstàncies personals. Charlòt donà un ràpid cop d'ull a la llista i llegí: «La princesa X..... i el seu seguici». «La gran duquessa Z..... i el seu seguici». El gran artista tregué la estilogràfica i anotà, sota aquells noms insignes: «Charlie Chaplin, comediant. El seu seguici no arribarà fins demà».

.....El porter encara no s'ha refet.

UNA ANECDOTA DE GOHETE

A Karlsbad, on s'havien retrobat Goethe i Beethoven es veien obligats per a escapar als importuns i admiradors nombrosos, a triar per a llur passeig els indrets menys freqüentats. Així i tot, per tot allí on anaven, hi sorgien passejants respectuosos que els deturaven i els empipaven amb llurs sollicituds.

Goethe, irritat, digué un dia:

—Es insuportable aquesta gent que em segueix a tot arreu! No sé com fer-ho per escapar a tants homenatges!

—No us enutjeu, excel·lència — respongué Beethoven; — potser aquests homenatges són per mi!

HISTORIA JUEVA

74 jueus, de 74 comunitats, contenen animadament els miracles fets per llurs rabins. Han parlat ja 73 jueus i resten relatats 73 miracles i lloats 73 rabins miraculosos. S'alça el darrer del grup i explica:

—El meu rabí trobà pel carrer un home que se sostenia amb crosses, perquè era coix. «—Llença les

crosses!» li cridà el rabí. El coix va obeir-lo i caigué d'esquena, trencant-se l'espinada.

Arribat ací, el jueu callà. Els seus 73 companys quedaren mirant-lo amb els ulls esbatanats i digueren, a cor:

—Però això no és cap miracle!

—Ah!—respongué tranquil·lament el narrador—, no serà si voleu cap miracle, però ho han vist els meus ulls.

UNA ALTRA

En un cementiri jueu, davant una tomba, un home de bona edat es lamenta en veu alta:

—¿Per què vas morir, pobre de mi? La teva mort és una injustícia!

Un senyor misericordiós se sent entendrit per a aquell lament i s'hi acosta, amb el bon propòsit d'aconsolar-lo.

—Digueu, bon home..... ¿A qui ploreu amb aquesta pena?

Al primer marit de la meua dona.

Cal intensificar les collites de morenc

Es de gran interès per a l'economia nacional, que aquells articles dels quals tinguem necessitat d'importar siguin estudiat detingudament, per tal de controlar-ne la producció i la manera de produir en nostre propi país la quantitat que manca per a cobrir el cupus de les nostres necessitats. Entre aquests articles dels quals són tributaris a l'estranger, cal comptar-hi el morenc, i per això, cal considerar molt interessants tots aquells aspectes i procediments que tendeixen a la intensificació de la seva producció i més encara si això pot ésser assolit sense necessitat d'eixamplar l'actual àrea de conreu dedicada a aquest cereal.

Els principals aspectes d'aquest problema són minuciosament estudiats en l'article que publica el número de juny, d'«Agricultura i Ramaderia», original de l'enginyer Marcelli d'Arana, especialista en cerealicultura.

«Agricultura i Ramaderia», que ja de molts anys ve dedicant les seves planes als problemes del més gran interès, una vegada més s'ha fet creditora del favor del públic.

L'administrador us enviarà un número de mostra gratuïtament, si el sol·liciteu a Trafalgar, 76. Barcelona.

FÀBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

● **Narcís Dalmau**

Transports amb automòbil

Farmàcia i Perfumeria - Productes fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Barberia Casa JAUME

SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent
per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

FARMACIA
PERFUMERIA

● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

DISPONIBLE

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padíga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

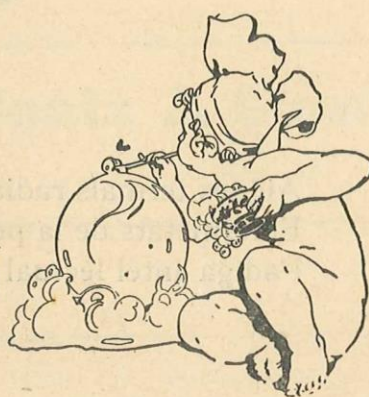
Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

El Sr.
resident a carrer
núm. s'inscriu com a soci d'EL CONGOST
amb la quota de mensuals o trimestrals.

La Garriga, de de 1935

EL SUBSCRIPTOR,

sabons
Barange

Protegiu EL CONGOST
amb la
vostra subscripció